Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: ’’Sizden hiç kimse, ölümü temenni etmesin. Çünkü o, eğer iyi bir kimse ise belki iyiliklerini daha da arttırır.’’

Ebu Hureyre –radıyallahu anh-’dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: ’’Sizden hiç kimse, ölümü temenni etmesin. Çünkü o, eğer iyi bir kimse ise belki iyiliklerini daha da arttırır. Eğer kötü biriyse o zaman da belki tevbe eder de Allah’ın rızasını kazanır.’’ Muttefakun aleyh. Bu lafızla Buharî rivayet etmiştir. Müslim’in rivayetinde Ebu Hureyre –radıyallahu anh-’tan rivayet edildiğine göre Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: "Sizden hiç kimse, ölümü temenni etmesin ve vadesi dolmadan önce ölmek için dua etmesin. Çünkü o, öldüğünde amel etme imkânı kalmayacaktır. Ayrıca ömrü, mü’minin sadece hayrını artırır."
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-’in şu buyruğu: ’’Sizden hiç kimse, ölümü temenni etmesin.’’ Buradaki yasaklama haram olduğu içindir. Çünkü ölümü istemekle Allah’ın kaderine razı olmamak vardır. Mü'min, üzerine düşen, başına bir sıkıntı, kötülük geldiği zaman sabretmektir. Eğer bu sıkıntı, kötülüğe sabrederse iki şeye nail olur: Birincisi: Günahların bağışlanmasıdır. İnsanın başına üzüntü, keder, eziyet ve herhangi bir şey gelmesin ki bu da günahlarına kefaret olmasın. Hatta bir yerine diken batması bile günahlara kefarettir. İkincisi: Başına bir şey geldiğinde sabredip ecrini Allah’tan bekleyip ve Allah’ın rızasını istemeye muvaffak kılınırsa sevap alır. Ama ölümü temenni ediyor olması, Allah’ın kaderine sabretmediğinin ve razı olmadığının delilidir. Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- eğer iyi bir kimse ise hayatının kalan kısmında salih amellerini daha da arttırır duruma geleceğini açıklamıştır. Mü'min kötü ve eziyetli (bir hal üzere) kalsa dahi belki de sevapları artacaktır. Veyahut kötü biriyse, kötü ameller yaptıysa, o zaman da belki tövbe eder de Allah’tan özrünü kabul etmesini ve rızasını ister. Günahlarından tövbe eder ve bu hal üzere ölmüş olur. Çünkü bütün işler önceden belirlenmiştir, sabredip ecrini Allah’tan bekler, çünkü bu durumun sürekliliği imkânsızdır. Ölümü temenni edip bunun için dua etmenin yasaklanmasında, amelin ölüm ile kesileceğine işaret vardır. Çünkü hayat da amel için sebeptir. Amelle birlikte sevaplar artar, amel olmasa bile sadece tevhid üzere yaşamak bile amel olarak yeter. Çünkü tevhid amellerin en üstünüdür. Bunun zıttı olarak Allah Teâlâ’ya imandan dönmek gibi bir şey olabilmesi söz konusudur. Bu da nadir olan bir şeydir. İmanın şenliği kalbe karıştığı zaman, onu kimse kötü gösteremez. Nadir de olsa, iman kalbe yerleştikten sonra dinden dönme vuku bulmuştur. Allah’ın geçmişi bilmesinde bir kişi için kötü son var ise, ömrü uzun da olsa kısa da olsa mutlaka olacaktır. Ölümün bir an önce gelmesini istemekte onun için bir hayır yoktur. Hadiste iyilik yapanın iyiliğine teşvik vardır. Kötü birinin kötülüğünden sakındırma vardır. Sanki o şöyle diyor; kim iyi biriyse ölümü

temenni etmeyi bıraksın, iyiliğine ve daha fazla iyilik istemeye devam etsin. Kim de kötü biriyse, ölümü temenni etmeyi terk etsin, kötülük üzere ölmemek için kötülükten vazgeçsin, böyle olursa tehlike de olur.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5652